

Arrest

nr. 94 187 van 20 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 16 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRVY verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 mei 2011 dienden verzoekers een zoveelste aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 februari 2012 dienden verzoekers een zoveelste aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

1.3. De in punt 1.1 bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf werd op 1 juni 2012 onontvankelijk verklaard door de verwerende partij. Deze beslissing vormt het voorwerp van een afzonderlijk annulatieberoep (rolnr. 107 224) en werd door de Raad vernietigd bij arrest nr. 94 186 van 20 december 2012.

1.4. De in punt 1.2. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf werd op 22 juni 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de in casu bestreden beslissing, die ter kennis werd gebracht op 17 juli 2012. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13.02.2012 werd ingediend door :

A., A. (...) (R.R.: (...)) geboren te Erevan op 05.06.1970 + echtgenote:

T., L. (...) (R.R.: (...)) geboren te Erevan op 21.04.1973 + dochter;

T., S. (...), geboren op 18.08.1996 nationaliteit: Armenië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkenen halen aan dat er een ernstig gevaar zou bestaan voor hun leven indien ze zouden moeten terugkeren naar het land van herkomst of een derde land waar ze zouden kunnen verblijven. Op geen enkele manier wordt aangetoond om welke reden of op welke manier hun leven gevaar zou lopen. Een gedwongen terugkeer zou in hun ogen een schending betekenen van artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens) als ook van artikel 1 van het verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing, aangenomen te New York op 10.12.1984 en door België ondertekend op 04.02.1985. Een oppervlakkige bewering van 'een gevaar voor hun leven' of 'een schending van een artikel of verdrag' kan niet volstaan om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Feiten die worden aangebracht dienen uitvoerig uitgelegd én bewezen te worden.

Het feit dat betrokkenen al langer dan 11 jaar in België verblijven, geïntegreerd zouden zijn, dat hun dochtertje naar school gaat, dat mijnheer een getuigschrift bedrijfsbeheer behaalde en dat 2e enkele getuigenissen kunnen voorleggen, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Naast het feit dat integratie op zich geen buitengewone omstandigheid vormt die het betrokkenen moeilijk of onmogelijk maakt de gewone procedure te volgen, dient opgemerkt te worden dat betrokkenen zelf verantwoordelijk zijn voor hun integratie omdat ze geen gevolg gaven aan bevelen om het grondgebied te verlaten. Betrokkenen hebben trouwens ook meerdere keren de openbare orde geschaad door verschillende diefstallen te plegen. Ze liepen daarbij verschillende veroordelingen op. De Procureur des Konings van Leuven schrijft ons op 20.08.2008 dat de feiten een ernstige inbreuk uitmaken op essentiële rechtsregels van het land waar zij te gast zijn. De aanwezigheid van betrokkenen is niet gewenst.

Ook het feit dat hun dochtertje hier naar school gaat, vormt geen buitengewone omstandigheid aangezien betrokkenen niet aantonen dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde infrastructuur die niet in het land van herkomst of in een derde land te vinden is. Bovendien hebben betrokkenen steeds geweten dat de scholing van hun kind plaatsvond in precair verblijf en dat haar opleiding in België mogelijk slechts een tijdelijke oplossing was om de ontwikkeling toch zo normaal mogelijk te laten verlopen. Deze scholing vindt trouwens plaats in illegaal verblijf. Hierbij kan bijgevolg opgemerkt worden dat het de ouders zijn die de belangen van hun kind hebben geschaad door zich te nestelen in dergelijk verblijf.

Eén van betrokkenen zou volgens hun verklaringen ernstig ziek zijn en om die reden de gewone procedure niet kunnen volgen of toepassen, De medische elementen werden onderzocht door de medische cel 9ter. Daaruit bleek dat de ziekte geen aanleiding geeft tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Uit het voorgelegde dossier kan niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit. Er zijn geen

elementen aanwezig die aantonen dat betrokkenen om medische redenen de aanvraag niet kunnen indienen via de gewone procedure. De beslissing van de cel 9ter werd genomen op datum van 01.06.2012.

Wat het invoeren van art. 8 van het EVRM betreft dient er opgemerkt te worden dat dit artikel hier niet van toepassing aangezien het hele gezin niet in aanmerking komt voor een regularisatie, zodat er van een verbreking van de familiale banden geen sprake is. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM.

Volgens betrokkenen is er geen Belgische diplomatieke post in Armenië. Om de gewone procedure toe te passen hoeft dat ook niet. Betrokkenen dienen de aanvraag in te dienen bij de Belgische diplomatieke post te Moskou. Regelmatig zijn er Armeniërs die een aanvraag indienen via de Belgische diplomatieke of consulaire post in Moskou. Ook zij worden geconfronteerd met de reiskosten en de omweg. Deze problemen kunnen dan ook niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9 alinea 2 van de wet van 15/12/1980.

Bijna elke migrant - zowel asielzoekers, uitgeprocedeerde asielzoekers of migranten zonder papieren - die naar zijn land wil terugkeren komt in aanmerking voor een vrijwillige terugkeer. Het "vrijwillige terugkeerprogramma" bestaat uit een vliegtuigreis naar het herkomstland, meestal een terugkeerprijs en eventueel een bijkomende reïntegratiesteun. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage. In België is Fedasil - het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers - de verantwoordelijke overheidsinstantie voor de vrijwillige terugkeer. De praktische organisatie van de terugreis naar het herkomstland wordt uitgevoerd door IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

- De betrokkenen verblijven langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkenen werden niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 14.11.2005.

o Betrokkenen maakten reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 20.03.2001. OP 09.01.2008 betekende mevrouw nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 26.03.2008 betekende mijnheer ook nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij hebben echter geen gevolg gegeven aan deze bevelen en verblijven nog steeds illegaal in het land.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers werpen een enig middel op, "genomen uit de schending van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, van de kennelijke schattingsfout, van de schending van art. 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de onvoldoende motivering en dus, van het gebrek aan wettelijk aanneembare motieven evenals de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen beginsel volgens het welke de administratieve autoriteit gehouden is te beslissen naar kennis genomen te hebben van al de elementen van de zaak".

Verzoekers betogen als volgt:

"Doordat:

De Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft een beslissing genomen, beschouwend dat de aanvraag om machtiging tot verblijf die ingevoerd werd door mijn verzoeker in toepassing van art. 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffend de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals ingevoegd door art. 4 van de wet van 15 september 2006, die de wet van 15 december 1980 wijzigt, niet ontvankelijk was, daar de aangevoerde middelen geen buitengewone omstandigheden zouden vormen.

En zo doende, dat tegenpartij gebruik maakt van haar discretionaire macht ;

Terwijl :

Het begrip " buitengewone omstandigheden » wordt niet door de wet verduidelijkt ;

Dat de rondbrief van 19.02.2003 vermeldt dat «betrokken moet aantonen dat het voor hem onmogelijk of heel moeilijk is naar zijn land van herkomst terug te keren om een machtiging tot verblijf in zijn geboorteland te vragen »

Dat het unaniem aangenomen is dat deze buitengewone omstandigheden niets te maken moeten hebben met de notie van overmacht, maar moeten de terugkeer naar het land en/of de indiening van de aanvraag, of de afwachting ervan, heel moeilijk maken (EC , arrest nr. 93.760 van 6 maart 2001, R.D.E. bnr. 113, blz. 217);

Dat daarna het ook constant is dat een machtiging tot verblijf een dubbel examen vraagt van de autoriteiten, te weten, van de ene kant de ontvankelijkheid van de aanvraag zelf, in verband met de buitengewone omstandigheden die erin aangehaald zijn, en van de andere kant, de gegrondheid zelf van deze aanvraag om machtiging tot verblijf.

Dat het alleen maar is wanneer ze een beslissing genomen heeft op de ontvankelijkheid van de aanvraag wegens de aangehaalde buitengewone omstandigheden, dat de autoriteit zich daarna moet uitspreken over de gegrondheid van de aanvraag;

Dat nochtans, de Raad van State verschillende keren erkent heeft dat de argumenten die aangehaald werden in de fase van de ontvankelijkheid op titel van buitengewone omstandigheden, ook gebruikt mogen worden als grondargument (zie in deze zin E.C. 23.05.2000, arrest nr. 87.462);

Dat in dit geval, de tegenpartij beschouwd heeft dat de aanvraag niet ontvankelijk was met als reden dat er geen enkele buitengewone omstandigheid ingeroepen werd;

Dat mijn verzoeker beweert dat in dit geval, de beslissing die hem betekend werd, op een kennelijke schattingsfout berust, wat het examen van de situatie betreft;

Dat het aangewezen is, ten eerste, te verduidelijken dat mijn verzoeker en zijn familie zich nu sinds elf jaar op het Belgische grondgebied bevinden;

Dat de tegenpartij ten minste zijn beslissing zou moeten motiveren, gezien de lengte van het verblijf van de familie ARAKELJAN op het Belgische grondgebied, en op basis van het feit dat hun dochter, die op 18 augustus 1996 geboren is, haar hele scholing in België doorgebracht heeft;

In overweging dat tegenover dit element, de tegenpartij beschouwt dat het feit dat hun dochter naar school gaat, en dit sinds elf jaar, en dat Meneer een diploma in bedrijfsbeheer behaalde en getuigenissen van zijn integratie kan tonen, het feit niet rechtvaardigt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf vanaf het Belgische grondgebied ingediend wordt.

Dat het ook verduidelijkt wordt dat verzoekers verantwoordelijk zijn van hun integratie, daar ze geen gevolg gegeven hebben aan de bevelen het grondgebied te verlaten die hen betekend werden.

Dat het dus, op zicht van deze motivering duidelijk is, dat de integratie van mijn verzoekers op het Belgische grondgebied, niet in vraag gesteld wordt.

In overweging, dat tenslotte, de personen die een machtiging om verblijf indienen op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, een aanvraag indienen om een verblijfstitel in het Rijk te bekomen, voor zover dat zij heel diep in het Rijk geïntegreerd zijn en dat zij wensen hun administratieve situatie te regulariseren;

Dat in dit geval, men alleen kan vaststellen dat mijn verzoekers perfect in de Belgische bevolking ingeburgerd zijn;

Dat bovendien, mijn verzoekers ook het feit aangehaald hebben dat zij de aanvraag vanaf het Belgische grondgebied indiende, voor zover er geen diplomatieke post in Armenië bestaat;

In overweging dat de tegenpartij deze oorzaak niet betwist, en dat ze uitlegt dat hen niets verhindert naar Moskou te gaan, om een aanvraag in te dienen bij de diplomatieke post van Moskou;

Dat er nochtans niets rechtvaardigt dat een verblijfstitel door de Armenische autoriteiten aan mijn verzoeker afgegeven zou worden, om hen toe te laten naar Rusland te gaan om er daar een machtiging om verblijf in België in te dienen;

Dat de tegenpartij het argument niet beantwoordt, volgens hetwelke deze reis belangrijke kosten vraagt, hoewel mijn verzoekers over geen financiële middelen beschikken;

Dat mijn verzoekers daardoor beschouwen dat hun aanvraag om machtiging tot verblijf, op grond van artikel 9bis, niet door tegenpartij naar behoren in overweging genomen werd, die niet behoorlijk vastgesteld heeft dat ze geconfronteerd werden aan buitengewone omstandigheden die hen toeliet een aanvraag rechtstreeks vanaf het Belgische grondgebied in te dienen;

Dat het feit over een duurzame plaatselijke verankering in België te beschikken en ook het feit een kind te hebben dat sinds meer dan 10 jaar in België geschoold is, ook een element is dat in overweging genomen moest worden om buitengewone omstandigheden te rechtvaardigen;
Dat de tegenpartij in de bestreden beslissing, niet terugkomt op het feit dat mijn verzoekers een belangrijk sociaal net, vanaf het Belgische grondgebied hebben kunnen ontwikkelen
Dat mijn verzoekers beweren dat tegenpartij niet naar behoren rekening gehouden heeft met hun goede integratie op het Belgische grondgebied, die bewezen is door talrijke bewijzen van integratie;
Dat het in zulk context toegelaten is te beschouwen dat tegenpartij deze aanvraag als ontvankelijke had moeten beschouwen en daarna over de gegrondheid ervan te beslissen;
Dat tegenpartij had moeten beschouwen dat het feit dat mijn verzoekers zich nu sinds elf jaar op het Belgisch grondgebied bevinden, de Franse taal machtig zijn, en over de gelegenheid beschikken een beroepsactiviteit te vinden, elementen waren die deelmaken van buitengewone omstandigheden, die de terugkeer naar het land van herkomst om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen moeilijk maken, des te meer dat er in hun land van herkomst geen diplomatieke post bestaat die hen zou toelaten deze aanvraag in te dienen en dat zij daarvoor naar Moskou zouden moeten gaan;
Dat mijn verzoekers beweren dat hun aanvraag niet naar behoren door tegenpartij onderzocht werd daar het geheel van de elementen niet in overweging genomen werd;
Dat mijn verzoekers daardoor de vernietiging vragen van de bestreden beslissing, wegens schending van de bepalingen die in de middelen aangehaald werden;
Dat dit element de vernietiging van de bestreden beslissing wegens schending van de bepalingen aangeduid in de middelen rechtvaardigt;"

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel waarin opgeworpen wordt dat de bestreden beslissing op een *"kennelijke schattingsfout"* berust, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een vreemdeling een verblijfsmachtiging toe te kennen in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dient de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. Wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. Wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.4. In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard, wat betekent dat de buitengewone omstandigheden die verzoekers hebben ingeroepen om te verantwoorden waarom zij geen aanvraag om machtiging tot verblijf vanuit hun land van herkomst kunnen indienen, niet werden aanvaard of bewezen.

2.5. Uit het betoog van verzoekers blijkt globaal hun overtuiging dat hun aanvraag om verblijfs-machtiging gelet op de aangehaalde elementen wel degelijk ontvankelijk diende te worden verklaard, maar met dergelijke overtuiging en de herhaling van de aangehaalde elementen tonen verzoekers niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze is genomen of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikt.

2.6. Het gegeven dat de verwerende partij de argumenten inzake een langdurig verblijf in het Rijk van elf jaar en inzake een schoolgaand kind niet weerhoudt als buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat zij met deze elementen geen rekening gehouden heeft of dienaangaande niet gemotiveerd heeft.

2.7. De in punt 1.2. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf bevindt zich in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat verzoekers onder meer de volgende buitengewone omstandigheid ingeroepen hadden: *“(…) in het land van herkomst (is) geen Belgische diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig, met dien verstande dat het bestaan van bijzondere omstandigheden dient aanvaard te worden. (….) Verzoekers leveren bewijs van identiteit aan de van Armeense paspoorten”*.

Waar verzoekers aangaande de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing opwerpen *“Dat er nochtans niets rechtvaardigt dat een verblijfstitel door de Armenische autoriteiten aan mijn verzoeker afgegeven zou worden, om hen toe te laten naar Rusland te gaan om er daar een machtiging om verblijf in België in te dienen”*, dient de Raad op te merken dat dit bloot betoog de bestreden beslissing niet kan doen wankelen wanneer zij vaststelt: *“Betrokkenen dienen de aanvraag in te dienen bij de Belgische diplomatieke post te Moskou, Regelmatig zijn er Armeniërs die een aanvraag indienen via de Belgische diplomatieke of consulaire post in Moskou”, Ook zij worden geconfronteerd met de reiskosten en de omweg. Deze problemen kunnen dan ook niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid.”*

Waar verzoekers nog betogen dat *“de tegenpartij het argument niet beantwoordt, volgens hetwelke deze reis belangrijke kosten vraagt, hoewel mijn verzoekers over geen financiële middelen beschikken;”* dient de Raad op te merken dat verzoekers eraan voorbijgaan dat de bestreden beslissing aangaande Armeniërs die in Moskou een aanvraag om verblijfsmachtiging indienen, stelt, *“Ook zij worden geconfronteerd met de reiskosten en de omweg. Deze problemen kunnen dan ook niet aanzien worden als buitengewone omstandigheid.”* Blijkens hun in punt 1.1. bedoelde aanvraag hadden verzoekers bovendien niet opgeworpen dat zij specifiek niet de financiële middelen hebben om de reiskosten naar Armenië/Moskou te dragen, derwijze dat ze niet de verwachting kunnen koesteren om daaromtrent specifiek een motivering terug te vinden in de bestreden beslissing.

2.8. Waar verzoekers ten slotte nog aanvoeren dat de verwerende partij *“niet terugkomt op het feit dat mijn verzoekers een belangrijk sociaal net, vanuit Belgisch grondgebied hebben kunnen ontwikkelen”*, dient de Raad vast te stellen dat verzoekers dit argument niet als dusdanig ontwikkeld hebben in hun in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Redelijkerwijs vormt dit een aspect van integratie, een argument dat wel beantwoord werd in de bestreden beslissing.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA